NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 5160 07
Lietvedības Nr. A 758-09/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 27.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējas *I.T.* pārstāvjiem *A.K.*, zvērinātiem advokātiem Aleksandram Ogurcovam un Kārlim Palepam,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajai pārstāvei Jūlijai Zemcovai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *I.T.* pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 11.maija lēmuma Nr.19/20177 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 24.novembrī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID) Finanšu policijas pārvaldes vecākā izmeklētāja G.Plaude sastādīja *I.T.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BM000357 par to, ka SIA „Latgales Flora", reģ. Nr.41503025844, juridiskā adrese Kalnciema ielā 87, Rīgā, LV-1046, struktūrvienībā „ofiss", reģ. Nr.90001711596, Kalnciema ielā 87, Rīgā, konstatēts, ka 2006.gada novembra mēneša seši kases ieņēmumu orderi par summām Ls 244.75, Ls 98.75, Ls 46.95, Ls 521.64, Ls 165.84, Ls 377.67 – nav numurēti, bez datuma, nav norādīts uzņēmuma reģistrācijas numurs un juridiskā adrese, kā arī nav apstiprināti ar vadītāja un kasiera apliecinošiem parakstiem. Konstatēts 2006.gada 3.novembra kases izdevuma orderis Nr.144, kurš nav apstiprināts ar naudas saņēmēja apliecinošu parakstu. Konstatēts, ka par visu 2006.gadu avansa norēķinos ir iekļauti izdevumi – celtniecības materiāli (konta Nr.7522), bet nav noformēts neviens attaisnojuma dokuments par materiālu izlietojumu, nav arī sastādītas tāmes. Tādējādi veicot pārbaudi nevar izsekot darījumu norisei un nav skaidra priekšstata par to būtību. Konstatēts, ka uzņēmums SIA „Latgales flora" nodarbina autovadītājus starptautiskiem pārvadājumiem neaprēķinot komandējuma izdevumus, konstatēts, ka nav neviena rīkojuma par komandējumiem. Uzrādot pārbaudei avansa norēķinus, kur tiek iekļauti izdevumi par izlietoto degvielu, netika neuzrādīta neviena maršruta lapa, pēc kā varētu redzēt automašīnu

degvielas nolietojumu, spidometru rādītājus un autovadītāju uzvārdus, kuri veica pārvadājumus. Tādejādi *I.T.* pārkāpusi likuma „Par grāmatvedību" 2., 7. un 8.panta prasības, Ministru kabineta 2003.gada 21.marta noteikumu Nr.584 „Kases operāciju uzskaites noteikumi" 14. un 15.punkta prasības, Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju" 2., 10. un 45.punkta prasības, Ministru kabineta 1996.gada 25.jūnija noteikumu Nr.233 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi" prasības. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{6} panta pirmajā daļā.

[2] 2007.gada 16.janvārī VID Rīgas reģionālās iestādes Tematisko pārbaužu pārvaldes 11.tematisko pārbaužu daļas priekšnieks A.Voitešonoks pieņēma lēmumu Nr.F11-BM000357/11p sodīt *I.T.* ar naudas sodu simt latu apmērā.

Nepiekrītot lēmumam, *I.T.* to apstrīdēja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram. 2007.gada 28.februārī Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors pieņēma lēmumu Nr.19/20177 nolemjot atcelt VID Rīgas reģionālās iestādes Tematisko pārbaužu pārvaldes 11.tematisko pārbaužu daļas priekšnieka A.Voitešonoka 2007.gada 16.janvāra lēmumu Nr.F11-BM000357/11p un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai.

[3] 2007.gada 22.martā VID Rīgas reģionālās iestādes Tematisko pārbaužu pārvaldes 7.tematisko pārbaužu daļas priekšniece E.Mazure pieņēma lēmumu Nr.F11-BM000357/198p sodīt *I.T.* ar naudas sodu simt latu apmērā (turpmāk – sākotnējais lēmums).

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, *I.T.* to apstrīdēja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram. 2007.gada 11.maijā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors pieņēma lēmumu Nr.19/20177 nolemjot atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[4] 2007.gada 5.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.T.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums, kurā pieteicēja lūdz tiesu atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 11.maija lēmumu Nr.19/20177 (turpmāk – Lēmums).

Pieteicēja pieteikumā norāda tālāk minēto.

[4.1] Izskatot lietu, netika vērtēti pieteicējas iebildumi, argumenti un lūgums par administratīvā pārkāpuma protokola Nr.BM000356, kurš pierāda, ka pieteicējas darbībās nav LAPK 166.^{6} panta dispozīcijā paredzētā pārkāpuma, izprasīšanu no Finanšu policijas.

[4.2] LAPK 166.^{6} panta dispozīcija paredz administratīvo sodu par likumos noteikto grāmatvedības kārtības nosacījumu, gada pārskatu un statistikas pārskatu sastādīšanas kārtības neievērošanu, gada pārskatu,

statistikas pārskatu un statistiskās informācijas savlaicīgu neiesniegšanu vai nepilnīgu iesniegšanu attiecīgām valsts institūcijām.

Minētajam pantam ir speciāls subjekts, tas ir, persona, kura atbild par grāmatvedības un statistiskās informācijas noteikumu ievērošanu.

Atbilstoši LAPK 14.panta otrajai daļai, Komerclikuma 86.pantam un 221.pantam, kā arī SIA „Latgales flora" statūtiem pieteicēja nav persona, kuras pienākumos ietilpst grāmatvedības uzskaite. Tāda persona ir amatpersona – SIA „Latgales flora" direktors. Izskatot lietu VID Rīgas reģionālajā nodaļā, pieteicējas tiesības un funkcijas tika nepamatoti paplašinātas.

[4.3] Finanšu policijas darbinieki, veicot pārbaudi 2006.gada 24.novembrī NATO samita laikā, neņēma vērā, ka SIA „Latgales flora" atrašanās vieta Rīgā, Kalnciema ielā 87 bija lieguma joslā un SIA „Latgales flora" darbinieki pamatā atradās citur, līdz ar ko nebija iespēju uzrādīt visus nepieciešamos dokumentus. Tādēļ sākotnējā lēmumā norādītie dokumenti nevarēja tikt piestādīti 2006.gada 24.novembrī. Papildus piestādītos dokumentus Finanšu policija neņēma vērā. Turklāt Finanšu policijas darbinieku pieprasījums uzrādīt dokumentus neietilpst LAPK 166.^{6} panta pārkāpumu uzskaitījumā.

[4.4] No sākotnējā lēmuma redzams, ka SIA „Latgales flora" nav bijuši LAPK 166.^{6} panta dispozīcijā un LAPK 12 A nodaļā paredzētie pārkāpumi, taču tas nav ticis ņemts vērā.

[4.5] Lietas izskatīšana notikusi, pārkāpjot LAPK 32., 243., 260., 271., 272.panta, kā arī Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 14.^{1}, 59., 62.panta noteikumus. Pieteicējas iebildumi un paskaidrojumi pēc būtības netika izvērtēti, un pieteicēja sodīta netaisnīgi.

[5] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Valsts ieņēmumu dienests tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms Lēmumā minēto apsvērumu dēļ.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasību uzturēja un papildus pieteikumā minētajiem argumentiem paskaidroja, ka Finanšu policijas pārbaudes veikšanas brīdī viņa bija SIA „Latgales flora" direktore un par grāmatvedību atbildīgā persona. Kasē esošā naudas summa sakrita ar dokumentos norādīto naudas summu, tikai dokumenti nebija noformēti.

Pieteicējas pārstāvis norādīja, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pieteicējai kā fiziskai personai, bet sods uzlikts kā amatpersonai.

[7] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus pārstāve norādīja, ka NATO samits nav iemesls dokumentu nesakārtošanai. Pārstāve atsaucās uz Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumiem Nr.584 „Kases operāciju uzskaites noteikumi".

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[9] Lēmumā konstatēts, ka pieteicēja nav ievērojusi likuma „Par grāmatvedību" 2., 7. un 8.panta prasības, Ministru kabineta 2003.gada 21.marta noteikumu Nr.584 „Kases operāciju uzskaites noteikumi" (turpmāk - Noteikumi Nr.584) 14. un 15.punkta prasības.

Likuma „Par grāmatvedību" 2.pants noteic, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī (turpmāk — saimnieciskie darījumi). Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai. Grāmatvedībai ir jānodrošina ieņēmumu un izdevumu norobežošana pa pārskata periodiem. Par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs. Uzņēmuma vadītājs (..) kapitālsabiedrībā — valde. (..).

Minētā likuma 7.pants paredz, ka grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu. Attaisnojuma dokumentam obligāti ir šādi rekvizīti (identifikācijas dati): uzņēmuma nosaukums (komersanta firma) un reģistrācijas numurs Tieslietu ministrijas reģistru iestādēs (darījumos ar fizisko personu — personas kods), juridiskā adrese (ārējiem attaisnojuma dokumentiem), dokumenta nosaukums, numurs un datums, saimnieciskā darījuma apraksts un pamatojums, mērītāji (daudzumi, summas), dalībnieki (darījumā tieši iesaistītās personas) un par saimnieciskā darījuma veikšanu un attaisnojuma dokumentā sniegtās informācijas pareizību atbildīgo personu paraksti. Atsevišķiem attaisnojuma dokumentu veidiem var būt obligāti arī citi papildu rekvizīti (zīmogs un citi), kurus paredz attiecīgie normatīvie akti. (..).

Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 8.pantu kases operāciju uzskaite ir jāizdara tā, lai katrs saņemtais un izdarītais maksājums tiktu reģistrēts ik dienas. Par katru dienu ir jānorāda kases atlikums dienas sākumā, jāsaskaita dienas ieņēmumi un izdevumi un jāaprēķina atlikums dienas beigās. Uzņēmumos, kuros vidējie dienas ieņēmumi kasē nav lielāki par 100 latiem, var aprēķināt kases atlikumu par nedēļu. Uzņēmumi, kas

lieto kases aparātus vai līdzīgas datu reģistrēšanas iekārtas, var iegrāmatot ieņēmumus ar 1 ierakstu par visu dienu. Pārējie saņemtie attaisnojuma dokumenti par uzņēmuma saimnieciskajiem darījumiem ir jāiegrāmato uzņēmuma grāmatvedības reģistros pēc iespējas drīzāk, bet ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc tā mēneša beigām, kurā dokumentu saņēma uzņēmums, un obligāti - pārskata perioda beigās.

Noteikumu Nr.584 14.punkts noteic, ka kases ieņēmumu orderim ir obligāti šādi rekvizīti (identifikācijas dati): 14.1. uzņēmuma – skaidrās naudas saņēmēja – nosaukums (komersanta firma) un reģistrācijas numurs Tieslietu ministrijas reģistru iestādēs (vai nodokļu maksātāja reģistra kods); 14.2. dokumenta nosaukums, numurs un sagatavošanas datums; (..); 14.8. uzņēmuma vadītāja vai atbildīgā grāmatveža paraksts; 14.9. kasiera paraksts.

Savukārt atbilstoši Noteikumu Nr.584 15.punktam kases izdevumu orderim ir obligāti šādi rekvizīti (identifikācijas dati): (..); 15.3. fiziskās personas – skaidrās naudas saņēmēja – vārds, uzvārds un personas kods (rezidentiem), personu apliecinoša dokumenta dati (dokumenta nosaukums, numurs, izsniegšanas datums un vieta) vai personas identifikācijas kods un valsts nosaukums (nerezidentiem), ievērojot šo noteikumu 26.punktā noteikto kārtību attiecībā uz ārvalsts valūtas pārdošanas darījumiem; (..); 15.8. skaidrās naudas saņēmēja paraksts.

Par augstāk minēto tiesību normu pārkāpumu pieteicēja sodīta ar simt latu naudas sodu, saskaņā ar LAPK 166.^{6} panta pirmo daļu, kas nosaka, ka par normatīvajos aktos noteikto grāmatvedības kārtošanas nosacījumu neievērošanu, gada pārskatu, konkrēto nodokļu likumos paredzēto pārskatu, statistikas pārskatu vai statistiskās informācijas neiesniegšanu attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajos termiņos vai nepilnīgu iesniegšanu attiecīgajām valsts institūcijām – uzliek naudas sodu no simt līdz simt piecdesmit latiem.

[10] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot pārbaudes akts Nr.C0189-06 *(lietas 44.-46.lapa)*; administratīvā pārkāpuma protokols

Nr.BM 000357 *(lietas 39.-41.lapa)*, pieteicējas paskaidrojums *(lietas 40., 68.lapa)*, kases ieņēmumu orderi *(47.-49.lapa)*; kases izdevumu orderis Nr.144 *(lietas 50.lapa)*; maksājumu saraksts par 2006.gada novembri *(lietas 51.lapa)*.

[11] Lietā nav strīda un ar lietas materiāliem apstiprinās atbildētājas pārbaudes brīdī konstatētie fakti, ka 2006.gada novembra mēneša seši kases ieņēmumu orderi par summām Ls 244.75, Ls 98.75, Ls 46.95, Ls 521.64, Ls 165.84, Ls 377.67 – nav numurēti, bez datuma, nav norādīts uzņēmuma reģistrācijas numurs un juridiskā adrese, kā arī nav apstiprināti ar vadītāja un kasiera apliecinošiem parakstiem *(lietas 47.-49.lapa)*, kā arī tas, ka 2006.gada 3.novembra kases izdevumu orderi Nr.144 par summu Ls 62,77 nav parakstījis naudas saņēmējs *(lietas 50.lapa)*.

Lietā pastāv strīds par to vai par konstatētajiem pārkāpumiem atbildētāja ir pareizi noteikusi pie administratīvās atbildības saucamo personu, vai administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā ir ievērotas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi – personas uzklausīšanas pienākums un nodrošināta personas iespēja iesniegt lietā papildus pierādījumus. Tāpat lietā ir strīds par to vai izdarītais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu.

[12] Tiesa atzīst par nepamatotu pieteicējas argumentu, ka atbildētājs nepamatoti pie administratīvās atbildības saucis *I.T.* un ka pie administratīvās atbildības bija saucama sabiedrības direktore Antoņina *A.K.*, kura bija tieši atbildīga par grāmatvedības kārtošanu uzņēmumā.

Lietā nav strīda, ka veiktās pārbaudes un administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iestādē *I.T.* bija SIA „Latgales Flora" vienīgā amatpersona un izpildīja valdes locekļa pienākumus. Iepriekš minēto apstiprina „Lursoft" datu bāzē ievietotā informācija.

Likumā „Par grāmatvedību" 2.pantā tiešā tekstā ir ierakstīts, ka par grāmatvedības kārtošanu un visu saimnieciskos darījumus apliecinošo dokumentu oriģinālu, kopiju vai datu attēlu saglabāšanu ir atbildīgs uzņēmuma vadītājs. Uzņēmuma vadītājs kapitālsabiedrībā ir valde. Apstāklis, ka pieteicējas tiešajos pienākumos neietilpa grāmatvedības uzskaite nav arguments tam, lai pieteicēju atbrīvotu no administratīvās atbildības, jo par grāmatvedības kārtošanu pieteicēja ir atbildīga uz likuma pamata.

Secināms, ka atbildētājs pamatoti par konstatētajiem pārkāpumiem grāmatvedības kārtošanā SIA „Latgales Flora" pie administratīvās atbildības saucis *I.T.*, kā uzņēmuma valdes locekli.

[13] Tāpat nav pamatots arī pieteicējas arguments, ka atbildētājs pieteicēju saucis pie administratīvās atbildības kā fizisku personu, nevis kā SIA „Latgales Flora" amatpersonu.

Sākotnējā lēmumā atbildētājs analizējis šo pieteicējas norādīto argumentu, norādot, ka administratīvā pārkāpuma protokols *I.T.* sastādīts pamatoti, jo *I.T.* ir SIA „Latgales Flora" valdes locekle *(lietas 15.lapa)*.

[14] Lietvedības noteikumi administratīvo pārkāpumu lietās, cita starpā, noteic personu loku, kas piedalās administratīvo pārkāpumu lietu lietvedībā (LAPK divdesmit pirmā nodaļa).

LAPK 260.panta normas paredz, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar advokāta palīdzību iepazīties ar visiem lietas materiāliem, sniegt paskaidrojumus, iesniegt pieprasījumus un izteikt lūgumus (260.panta pirmā daļa). Personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā, izmantot advokāta palīdzību, iesniegt papildinājumus un izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu (260.panta otrā daļa).

Tiesa atzīst par nepamatotu pieteicējas viedokli, ka iestāde nav nodrošinājusi iespēju sniegt lietā paskaidrojumus un iesniegt dokumentus. No lietas materiāliem redzams, ka pieteicēja piedalījusies Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvaldes veiktajā pārbaudē. Pēc pārbaudes veikšanas iepazinusies ar sastādīto pārbaudes aktu, apliecinot to ar savu parakstu.

Tāpat administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts pieteicējas klātbūtnē, dodot iespēju pieteicējai sniegt paskaidrojumus, kā arī izskaidrojot pieteicējai pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumus *(lietas 39.-41.lapa)*. Faktu, ka pieteicēja iepazīstināta ar LAPK 260.pantā noteiktajām pie administratīvās sauktās personas tiesībām un pienākumiem un saņēmusi protokola eksemplāru apliecina pieteicējas paraksts.

[15] LAPK 286.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde vai tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem nolēmumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai; 3) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 4) atceļ lēmumu un pieņem jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu; 5) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

No minētās tiesību normas izriet, ka augstāka iestāde, izvērtējot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, izskata lietu vēlreiz pēc būtības. Minētais secinājums atbilst arī APL 81.pantā ietvertajam regulējumam, kas nosaka augstākas iestādes pienākumu apstrīdēšanas stadijā izskatīt lietu vēlreiz pēc būtības. Atkārtoti izskatot lietu, augstāka iestāde arī atkārtoti izdara un pārbauda lietderības apsvērumus, kā arī veic pārējās nepieciešamās darbības lietas objektīvai izvērtēšanai. Mērķis atkārtotai

lietas izskatīšanai augstākā iestādē ir novērst kļūdas, ja tādas pieļautas, pieņemot sākotnējo lēmumu.

No lietas materiāliem redzams, ka lieta nodota jaunai izskatīšanai, jo augstāka amatpersona konstatējusi, ka nav ievērots personas uzklausīšanas pienākums un nav dota iespēja iesniegt visus dokumentus. Tiesa uzskata, ka izskatot lietu atkārtoti novērsti sākotnēji konstatētie trūkumi.

Norādāms arī tas, ka izskatot administratīvās lietas materiālus, 2007.gada 16.janvāra lēmuma pieņemšanā piedalījies pieteicējas advokāts Aleksandrs Ogurcovs un pēc lietas nodošanas atkārtotai izskatīšanai 2007.gada 22.marta lēmuma pieņemšanā piedalījušies trīs pieteicējas pārstāvji *A.K.* un zvērināti advokāti Aleksandrs Ogurcovs un Kārlis Paleps *(lietas 32.-34.lapa)*.

Tādejādi tas apstiprina to, ka pieteicējai ir bijis zināms un saprotams, par kādu administratīvo pārkāpumu pieteicēja tiek saukta pie administratīvās atbildības.

[16] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka administratīvās lietas izskatīšanas un Lēmuma pieņemšanas laikā atbildētājs pieļāvis LAPK 271. un 272.panta pārkāpumu, tiesa norāda, ka lietas izskatīšanas laikā iestādē pieteicējai personīgi kā arī ar pārstāvju starpniecību bija iespējams iesniegt papildus pierādījumus un izteikt savus argumentus. Pieteicēja šīs tiesības ir izmantojusi un tādejādi tiesa Lēmuma pieņemšanā nekonstatē procesuālo tiesību normu pārkāpumus.

[17] Likumdevējs, ietverot LAPK administratīvā pārkāpuma sastāvu, ir atzinis, ka šāds pārkāpums nodara kaitējumu kādai ar likumu aizsargātai interesei. Tiesas ieskatā likumdevējs, nosakot administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un sodu par attiecīgo administratīvo pārkāpumu, ir izteicis gan pārkāpumu juridisko, gan sociāli politisko novērtējumu. Līdz ar to, nosakot par LAPK 166.^{6} panta pirmajā daļā ietverto pārkāpumu minimālo soda apmēru simt latu, likumdevējs ir atzinis šo pārkāpumu par pietiekami nozīmīgu.

Atzīstams, ka pieteicēja vienlaicīgi pieļāvusi vairākus pārkāpumus noformējot kases izdevumu orderi un sešus kases ieņēmumu orderus, kas nevar tikt vērtēta kā neuzmanības kļūda. Tāpat konstatētie trūkumi kases izdevumu orderos nav attaisnojami ne ar jebkādu sabiedrības iekšēju grāmatvedības dokumentu aprites kārtību. Kases ieņēmumu orderos konstatētu rekvizītu neesamība faktiski neļauj izsekot naudas plūsmai uzņēmumā.

Tiesa secina, ka pieteicējai uzliktais administratīvais naudas sods simt latu apmērā ir samērīgs ar *I.T.* pieļautajiem pārkāpumiem, turklāt tas ir minimālais sods, kas piemērots sankcijas ietvaros.

Tiesa norāda, ka LAPK 166.^{6} panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums ir atzīstams par formālu pārkāpumu, tad

pieteicējas tiesas sēdē norādītie apstākļi, ka pārkāpuma rezultātā nav nevienam nodarīts kaitējums, nav atzīstami par tādiem, kas būtu par pamatu pieteicējas administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu.

[18] Ievērojot spriedumā minētos apsvērumus, tiesa atzīst pieteicējas vainu par pierādītu, jo to apstiprina lietā esošie pierādījumi, tiesa nonāk pie secinājuma, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts, bet *I.T.* pieteikums kā nepamatots ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *I.T.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 11.maija lēmuma Nr.19/20177 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ M.Birkmanis
Rīgā, 2009.gada 27.maijā.